

РЕШЕНИЕ

№ 7495

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9454** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от "АМБИЕНТ" ЕООД, срещу Решение от 3776/07.08.2023г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 100-ен състав, постановено по нахд № 15363/2022г.

В касационната жалба са наведени оплаквания за неправилност на въззивното решение, като постановено в нарушение на процесуалните правила и в противоречие с материалноправните. Твърди се, че към момента на нарушението наказаното лице не е знаело, че избраното произведение на изкуството е движима културна ценност, от където прави извод за маловажност по смисъла на чл. 28, б. "а" от ЗАНН.

Ответникът – министърът на културата, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила решението на СРС. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218

АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Наказателно постановление № 20-00-24/24.10.2022г., издадено от министъра на културата, на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 21000 /двадесет и една хиляди/ лева, на основание чл.226а от Закона за културното наследство, за нарушение на чл.179, ал.2 от Закона за културното наследство /ЗКН/ вр. с чл.21, ал.2 от Наредба № Н-00-0005/08.06.2010г. за условията и реда за възпроизвеждане на културни ценности и копия, реплики и предмети с търговско предназначение /Наредбата/.

С атакуваното решение, предмет на настоящия касационен контрол, СРС потвърдил наказателното постановление. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал както гласни, така и писмени доказателства и ги е приобщени по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а наказаното лице безспорно е извършило вмененото му нарушение.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, постановено срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в касирания съдебен акт.

Решението е правилно.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

По безспорен начин са установени извършването на нарушението, в какво се изразява то, както и лицето, което следва да бъде административно наказано.

АУАН е съставен от компетентен орган съгласно чл. 229, ал. 1 от ЗКН, а именно от длъжностно лице – инспектор, каквото се явява свидетелят Р. Р.. Нарушението е ясно, точно описано, като са посочени датата, мястото, начинът на извършването му и нарушената законова разпоредба. Актът е подписан от двама свидетели и е бил връчен на представляващ дружеството. НП е издадено от компетентен орган съгласно чл. 229, ал. 2 от ЗКН – Министъра на културата като в съдържанието му нарушението отново е описано подробно по дата, място и начин на извършване, отразена е нарушената законова разпоредба, както и основанията, на което се налага санкцията и съдържа всички съществени реквизити за редовност, посочени в чл. 57 от ЗАНН.

Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

По същество на спора, касационната инстанция приема, че правилно е издирен и приложен материалния закон. Безспорно е осъществен съставът административното нарушение по чл. 179, ал. 2 от ЗКН, вр.чл.21, ал.2 от Наредбата, разпространението и използването на изображение на културна ценност или на елементи от нея във фотографско, компютърно, видео- и друго изображение с търговска цел, включително използването на изображението или на части от него при производство на стоки, етикети и дизайнерски решения или за реклама, се извършват при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 178 въз основа на договор, сключен със собственика на

културната ценност, а за музейните културни ценности - с директора на съответния музей.

По силата на чл.21, ал.2 от Наредбата, към която препраща ЗКН, за създаване, разпространяване и използване на изображението по ал. 1 (фотографско, компютърно, видео- и друго изображение на културна ценност или на елементи от нея) се сключва договор със собственика на културната ценност или с директора на съответния музей, в чиито фондове е инвентирана културната ценност". Между страните не се спори, а и от събраните в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция доказателства категорично се установява, че дружеството е създадо, разпространявало и използвало изображения на картината "Л." от Ф. фон Щ., в рамките на предмета на осъществяваната от него дейност, с търговска цел, а именно за производство и предлагане на стоки и за дизайнерски решения, без да е сключило договор с Националната художествена галерия, с което е извършило вмененото му нарушение.

Правилно е приложена и санкционната норма по чл.226а от ЗКН, съгласно която „който с търговска цел създава, използва и разпространява изображения на културната ценност или на елементи от нея във фотографско, компютърно, видео- и други изображения или използва изображението като търговска марка по смисъла на чл. 9, ал. 1 от Закона за марките и географските означения при производство на стоки, етикети и дизайнерски решения или за реклама без сключен договор със собственика на културната ценност или на директора на съответния музей, се наказва с глоба от 5000 до 15 000 лева, а на едноличен търговец или на юридическо лице се налага имуществена санкция в размер от 20 000 до 50 000 лева“. При налагане на наказанието АНО е отчел факта, че нарушението е извършено за първи път, поради което го е определил около минималния размер.

На последно място СРС правилно е приел, че в случая не са налице предпоставките по чл. 28, б. "а" от ЗАНН, доколкото извършеното нарушение е типично за вида си и не се установяват изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства, а наложената санкция е в предвидения от закона минимален размер, поради което същата не може да бъде изменена.

Въз основа на горното, касационната инстанция намира, че обжалваното решение не страда от пороци, представляващи касационни основания за отмяната му. Същото е валидно, допустимо и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл. 64д, ал. 3 ЗАНН ответникът, чийто процесуален представител е направил своевременно искане за присъждане на такива, има право на разноски. Предвид това касаторът следва да бъде осъден да заплати на КЗП разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 80 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд София – град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 3776/07.08.2023г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 100-ен състав, постановено по нахд № 15363/2022г.

ОСЪЖДА “АМБИЕНТ“ ЕООД да заплати на Министерство на културата сумата от 80лв. разноси за юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.